

Już idę do grobu

pieśń pogrzebowa

1. Już i - dę do gro - bu smu - tne - go, — ciem - ne - go,
gdzie bę - dę spo - czy - wać, aż do dnia — sąd - ne - go.

Gdzie mo - zni — kró - lo - wie — swe ko - ści — skła - da - ją, —
ksią - żę - ta, pa - no - wie w proch się o - bra - ca - ją.

2. W tę podróż odchodzę, nie biorę nic z sobą,
w postaci okrytej śmiertelną żałobą.
Tylko cztery deski, licha biała szata,
toć cała wysługa mizernego świata.
3. Już słońce i księżyc świecić mi przestaną,
robactwo, zgnilizna te przy mnie zostaną.
Gdzie mądry Salomon podział się z mądrością,
gdzie Krezus, Aswerus z swoją wspaniałością?
4. Gdzie Samson tak silny, gdzie mężna Judyta,
gdzie mocny Herkules? Niech się, kto chce, pyta!
W jaskinię podziemną śmierć wszystkich ukryła,
toć samo dziś ze mną nędznym uczyniła.
5. Już od was odchodzę i żegnam się z wami,
ojcza, matko razem z bracią i siostrami.
Żegnam się z córkami, syny, pasierbami,
z całą rodziną i przyjaciółmi.
6. Żegnam się dziś z wami, wy zdrowi zostajcie,
a o duszy mojej nie zapominajcie;
Łaskawym sąsiadom dziękuję stokrotnie,
że tu na mój pogrzeb przybyli ochotnie.